

Varer, men Forholdene ere nu blevne saaledes, at ogsaa de ere komne bort fra Markedspladsen, de kunne ikke mere frembringe deres Varer med Fordel, men det kan Udlandet. Jeg tror at maatte hævde, at det eneste, der er at gøre, er, at holde Varerne ude fra Konkurrencen med Udlandet, men det kan man ikke, naar man tænker, at der paa Odense Torv sælges gode Gæs for 33—34 Ø. pr. Pd.! Der blev i Lørdags fremlagt et Lovforslag af det ærede Medlem for Odense (Scavenius), og jeg tænker, at jeg ligeledes maa omtale dette med et Par Ord, da det tilsigtede at skaffe billige Renter for Landbruget. Hvor god en Mening der end kan være i Forslaget, vil det komme til at støde paa de samme Vanskeligheder, thi den første Betingelse for, at man overhovedet kan faa Laan, det er, at man har noget at laane paa, men som Forholdene ere, vil det ganske simpelt gaa, som det er gaaet hidtil, at Kapitalen vil vandre til Byerne, til de Steder, hvor man kan faa Rente af sine Penge. Det var de almindelige Bemærkninger, jeg vilde gøre. Jeg havde ganske vist Lyst til at drage Sagen nærmere frem, men jeg er bange for, at jeg skal komme for langt bort fra Dagsordenen, og jeg maa derfor slutte, idet jeg kun beder ærede Medlemmer overveje, om det dog ikke alligevel er Vejen, som man skal følge, at tage Eksempel andre Steder fra og gaa over til Toldbeskyttelse for Landbruget. Det er det eneste, man til syvende og sidst maa komme til, og hver Dag der gaar, vil ellers efter min Opfattelse medføre store nationale Tab for Landet.

Formanden (Sofus Høgsbro): Dette Spørgsmaal om Beskyttelse for Landbruget i Almindelighed ligger ikke for i dette Øjeblik. — Folketingsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Christensen: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) søgte at undskylde Landboforeningen eller dens Udvalg med, at Hovedtalen ved det omhandlede Møde havde talt paa eget Ansvar. Ja, det er jo en Undskyldning, som man kan bruge i alle Tilfælde, hvor der bliver afholdt Foredrag, men det er jo ingenlunde en Afkræftelse af, at der er sagt, hvad jeg har fremført. Det forekommer mig, at begge de to Talere, som havde Ordet, tilsammen kun have bekræftet, hvad jeg har fremført, at der ved den nævnte Lejlighed har været talt

imod Socialismen og imod Missionsvirksomheden.

Rosager: Det er ikke min Mening at ønske en lang, yderligere Forhandling om Bevillingen af 100,000 Kr. til Avlscentre. Vi havde jo i Fjor en meget lang og jeg havde nær sagt udtværet Forhandling om Sagen, og Stillingen er saaledes, at vi jo egentlig staa hjælpeløse her, og at vi ikke kunne opnaa nogen videre Forandring. Jeg skal ikke tilbageholde, at jeg er ingen Beundrer af den Maade, hvorpaa Lovgivningsmagten har faaet dette Spørgsmaal ordnet, men til vor Undskyldning have vi Lov til at sige, at vi ere komne ligesom lidt baglængs ind paa det. Naar jeg desuagtet har taget Ordet, er det, fordi jeg forleden Dag, da vi havde Sagen til Forhandling, hørte den højtærede Landbrugsminister udtale sig, og han fremsatte da en Redegørelse for Fordelingen af Pengene. Deraf fremgik det beklageligt nok, at der er indløbet en Misforstaaelse mellem Finansudvalget og Ministeren. Den højtærede Minister nævnedes, at til Opmuntringspræmier til Besætninger, der ikke egnedes sig til Avlscentre, blev der i Henhold til Rigsdagens Ønske i Fjor givet en Bevilling paa 6,000 Kr. Det er rigtigt nok, det var ogsaa et Ønske, som fremkom i Finansudvalget, og hele Udvalget var enig om, at der skulde anvendes 6,000 Kr. dertil, men man mente rigtignok 6,000 Kr. aarligt. Det var altsaa af de 100,000 Kr. aarligt i 4 Aar, at Finansudvalget ønskede, at der skulde anvendes 6,000 Kr. aarlig. Det fremgik tydelig af den højtærede Ministers Udtalelse om de 6,000 Kr., at han havde opfattet det saaledes, at det var af den samlede Bevilling, de 400,000 Kr., at de 6,000 skulde afholdes. Og jeg vilde meget beklage, om denne Misforstaaelse er af den Beskaffenhed, at vi ikke kunne enes med den højtærede Minister, saa meget mere som det forekommer mig, at jeg har Lov til at sige, at den højtærede Minister har, hvad denne Sag angaar, været meget villig over for de Krav, der have været fremsatte fra Finansudvalgets Side. Jeg vil indtil videre gaa ud fra, at vi have Lov til at haabe paa Enighed i denne Sag, saa meget mere som jeg er klar over, at af de 100,000 Kr., der skulle anvendes, er der blandt praktiske Landmænd ikke Tvivl om, at de 6,000 Kr. ere dem, der blive allerbedst anvendte. Jeg vil derfor sige angaaende de Udtalelser, der forleden Dag fremkom fra det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Niel-